

Ridderspoor

PRAKTIJK VOOR TAROT

Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor – Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de vijftiende nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van de kleine arcana Staven Zes over

'Sint Jan'

'Staven' staan in de Tarot voor het element vuur. Ook voor zomer, creativiteit, productie, vruchtbaarheid en potentie. De staf zoals getekend op de kaart Staven Zes lijkt daarom niet voor niets op de fallus. De zesde staf of de fallus verwijst naar de meiboom, aan de levensboom ten teken van vruchtbaarheid. Boven in de meiboom hangt een groene krans ten teken van de cyclische rondgang van het leven of het levensrad. Hiermee wordt de zich opnieuw manifesterende groeikracht van de natuur en de overwinning van de zomer op de winter gevierd. Het beeld van de staf samen en de lauwerkrans verbeeldt de coïtus.

Het planten van een meiboom is een erg oud gebruik dat voorkwam in grote delen van Europa (Germaans en Slavisch). Het is een vruchtbaarheidsrite om bij het begin van de zomer de natuur te huldigen. Men geloofde dat het planten van de boom leidde tot vruchtbaarheid voor vee, akkers en mensen. Het planten van de meiboom is in sommige gemeenten nog een levend ritueel, dat gepaard gaat met feestelijkheden en uitingen van liefde voor de gemeente waarin men woont.

Afbeelding: meiboom.

De zomerzonnwende, rond 21 juni, markeert het moment in het jaar waarop de zon zijn grootste kracht heeft en daarna in kracht inboet. Op de zomerzonnwende is de dag het langst nacht het kortst. Daarna worden de dagen korter en de nachten langer. De zomerzonnwende staat in het jaar tegenover de winterzonnwende. Bij de winterzonnwende staat de zon het verst van de aarde en is op z'n zwakst om daarna in kracht toe te nemen. Dan is het de langste nacht en de kortste dag. Na de winterzonnwende neemt de zon aan kracht toe en worden de dagen langer.

Vlak bij de zomerzonnwende, op 24 juni ligt het feest van Sint Jan, een van oorsprong katholiek feest waarin de geboorte van Johannes de Doper wordt gevierd. Vroeger viel de zomerzonnwende op Sint Jan. Bij de invoering van de Gregoriaanse kalender in Nederland rond 1700, werd de datum voor de zomerzonnwende op 21 juni gezet en viel het niet meer samen met Sint Jan.

Men zegt wel: "Met Sint Jan draait het blad zich om." Sint Jan is een keerpunt in de natuur. De voorjaarsbloemen zijn uitgebloeid en bloemen die bij volle zomer bloeien zijn op het hoogtepunt. De vlieren en de linden staan in bloei. Het hooi is binnen en de aspergeogst is over met Sint Jan.

Jezus en Johannes de Doper delen het jaar. De geboorte van Johannes de Doper wordt op 24 juni gevierd en die van Jezus een half jaar later op 24 december. Als je kijkt naar de gang van het jaar staan de feesten precies tegenover elkaar. Na Sint Jan gaat het licht afnemen en wordt het donkerder buiten. Na Kerstmis gaat het licht toenemen en wordt het lichter buiten. Christus brengt het licht en Sint Jan het duister. Johannes brengt ons in contact met het duister. Dit biedt ons de mogelijkheid om te kijken naar het duister in onszelf, wat er leeft in ons aan niet geleefde verlangens, en ook naar kanten die we liever niet zien in onszelf. Naar het duister kijken in onszelf heeft zin. Het maakt het

verlangen naar licht en bevrijding in ons wakker. Hoe meer wij van ons duister bewust worden, hoe meer ruimte we gaan geven aan het licht.

Afbeelding: Johannes doopt Jezus in de Jordaan.

Johannes verstond zichzelf als wegbereider van Christus, als iemand die het pad voor Jezus effent, zodat zijn weg makkelijker werd en de mensen naar hem willen luisteren. Johannes zei over Jezus: “Hij moet groter worden en ik kleiner”. Johannes wilde dat de mensen naar Jezus gingen luisteren in plaats van naar hem. Het ‘kleiner worden’ van Johannes en het ‘groter worden’ van Jezus wordt uitgebeeld in de gang van het jaar waarin het donker wordt na Sint Jan en lichter na de geboorte van Christus. Johannes roept ons op de weg te bereiden voor het licht dat komen gaat, en om dat licht in ons hart te houden.

Met de zonnewende groeit en bloeit alles: een tijd om te genieten. Tegelijkertijd is het dit moment dat de zon langzaam in kracht gaan afnemen, en de oogst en de herfst komen. De zonnewende leert ons te genieten van wat er is, omdat we weten dat het niet voor eeuwig is.

Met hartelijke groet,

Els Maasson